

τυπα, αλλα, για καλο και για κακο, αφησαν και περιθωρια βελτιωσης. Οι βιοχημικοί και οι φαρμακοποιοί, αφού ανέτρεξαν στα βιβλία τους για να (Ξανα)θυμηθούν τις συνέπειες από τη χρήση των συγκεκριμένων ουσιών, διατύπωσαν την άποψη πως αν επρόκειτο για το παιδί τους θα είχαν «καθαρίσει» τον έμπορο-βαποράκι. Οι γιατροί απαίτησαν την εκπλήρωση του «πάγιου» αιτήματός τους για τη δημιουργία ειδικότητας

Η κυρία Τασούλα Κελεσιδου είναι απόφοιτος του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του ΑΠΘ και ολυμπιονίκης. Ο κ. Χ. Τσορμπαζούδης είναι αναπληρωτής καθηγητής Αθλητικής Ψυχολογίας στο Τμήμα Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του ΑΠΘ.

μερικές του περιστατικού αλλα και η επίκληση βλαβών στην υγεία ανέδειξε κυρίως την ιατρογενή πλευρά του προβλήματος. Ωστόσο, κατά την άποψή μας, η νηφάλια αποτίμηση της κατάστασης απαιτεί την εξέταση και άλλων πλευρών του φαινομένου, ώστε να διαμορφώσει ο πολίτης ολοκληρωμένη άποψη. Για παράδειγμα πρέπει να ληφθεί υπόψη στη συζήτηση το κοινωνιολογικό πλαίσιο με βάση το οποίο ο ελληνικός αθλητισμός δεν αποτελεί τίποτε άλλο παρά τη μικρογραφία της κοινωνίας μας. Αλήθεια, ποιος πολίτης αυτής της χώρας πιστεύει ότι τα δοχεία δεν είναι συγκοινωνούντα; Όταν παρόμοια περιστατικά σε άλλους κοινωνικούς χώρους αποτελούν την κα-

γεί συμποια. Ίσως ποσο άσκει να επισημανθούν ορισμένα σημεία αυτής της συζήτησης. Για παράδειγμα, ειπώθηκε από πολιτικούς και περιστασιακά ασχολούμενους ότι μοιράζονται φυλλάδια, γίνονται ομιλίες και εκπομπές στην τηλεόραση. Είναι προφανές ότι οι ειδήμονες αυτοί έχουν στρεβλή άποψη για το πώς δημιουργούνται προδιαθέσεις συμπεριφοράς στον άνθρωπο και για το πώς σχεδιάζονται αποτελεσματικά προγράμματα παρέμβασης αναφορικά με τον χειρισμό εκείνων των χαρακτηριστικών της προσωπικότητας που θα δράσουν ανασταλικά στη χρήση του ντόπινγκ και όχι μόνο. Επιπλέον, πολλές από τις συζητήσεις αυτές καταλήγουν και στην

ελληνικό εκμαιοετικό συστημα, μπιπως θα έπρεπε να σκεφθούμε μια τέτοια δυνατότητα;

Κατά την άποψή μας παρόμοια περιστατικά αποτελούν σοβαρή ένδειξη του γεγονότος ότι η ελληνική κοινωνία δρέπει τους καρπούς του εμπειρισμού και του ερασιτεχνισμού που καλλιέργησε ή πάντως ανέχεται. Είναι απορίας άξιο γιατί η κοινή γνώμη και ο γονιός δεν εξανίστανται όταν κάποιος κατ' όνομα προπονητές στα διάφορα αθλήματα δηλώνουν «άγνοια» για τις βασικές πτυχές της προπόνησης; Με ποιες γνώσεις βιοχημείας, φυσιολογίας, ιατρικής της άθλησης αλλά και παιδαγωγικών, ψυχολογίας και διδακτικής είναι εφοδιασμένοι αυτοί οι

χουν κατωκυωμενοι ελληνες αθλητικοι επιστημονες που μπορούν να συνεισφέρουν σε αυτή την ευρεία συζήτηση;

Ευχόμαστε το περιστατικό αυτό να αποτελέσει αφορμή για ψυχραιμίες, ενδελχεις σκέψεις και ενέργειες. Ας λάβουμε υπόψη τις τεράστιες συνέπειες που έχει για τους αθλητές αυτός ο θόρυβος εν όψει της προετοιμασίας τους για την Ολυμπιάδα και την Παραολυμπιάδα. Ας μην υποκρινόμαστε και ας αναρωτηθούμε όχι μόνο για τις ευθύνες της πολιτείας αλλά και τις δικές μας, και ας τις επιμερισουμε. Ας σκεφθούμε τι είδους κοινωνία και αθλητισμό θέλουμε. Και ας δράσουμε, επιτέλους αυτή τη φορά, με σχεδιασμό και σύνεση.

Ο Κείνς και ο σκορπιός από την Κούβα

Του ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΣΑΧΙΝΙΔΗ

Το τελευταίο διάστημα γίνεται συχνά επίκληση στις πολιτικές προτάσεις του Κείνς ως τη μόνη διέξοδο για την Κεντροαριστερά στον μονόδρομο της νεοφιλελεύθερης οικονομικής πολιτικής.

Ο Κείνς αμφισβήτησε την ορθόδοξη θεωρία και υπογράμμισε ότι οι οικονομίες μπορεί να καταλήξουν σε ένα σημείο ισορροπίας με υψηλά επίπεδα ακούσιας ανεργίας. Πρότεινε στις κυβερνήσεις να χρησιμοποιούν τις δαπάνες προκειμένου να τονώσουν τη συνολική ζήτηση της οικονομίας όταν αυτή βρίσκεται κάτω από τα επίπεδα που διασφαλίζουν την πλήρη απασχόληση. Οι δαπάνες του κράτους λειτουργούν πολλαπλασιαστικά αυξάνοντας τα εισοδήματα και την απασχόληση.

Οι προτάσεις του αφορούσαν σχετικά κλειστές οικονομίες και έδωσαν διέξοδο σε πολλές κυβερνήσεις κατά την πρώτη 25ετία μετά τον πόλεμο. Τα πρώτα σύννεφα για τις κείνσιανές πολιτικές εμφανίστηκαν στη δεκαετία του 1980, όταν εμφανίστηκε ο στασιμοληθωρισμός σε συνδυασμό με τα υψηλά δημοσιονομικά ελλείμματα.

Ο κ. Φ. Σαχινίδης είναι βουλευτής ΠΑΣΟΚ, Ν. Λάρισας.

Οι κείνσιανές πολιτικές εγκαταλείφθηκαν στα μέσα της δεκαετίας του 1980, όταν αποδείχτηκε ότι δεν ήταν συμβατές με το καθεστώς των ελεύθερων ροών των κεφαλαίων και των κυμαινόμενων συναλλαγματικών ισοτιμιών.

Οι Μιτεράν και Παπανδρέου στην αρχή της δεκαετίας του 1980 συνειδητοποίησαν τα αδιέξοδα των κείνσιανών πολιτικών όταν αποφάσισαν να χρησιμοποιήσουν τις αυξήσεις μισθών και δαπανών για να ενισχύσουν τη ζήτηση. Το αποτέλεσμα των πολιτικών τους ήταν η αύξηση του ελλείμματος τρεχουσών συναλλαγών, η οποία πυροδότησε μαζική εκροή κεφαλαίων. Η Γαλλία και η Ελλάδα υποχρεώθηκαν να υποτιμήσουν τα εθνικά τους νομίσματα.

Το ερώτημα που τίθεται σήμερα είναι αν μια πολιτική υψηλών δαπανών στην Ελλάδα μπορεί να δώσει απάντηση στα προβλήματα της ανεργίας και των χαμηλών μισθών. Διότι το πρόβλημα της Ελλάδας δεν είναι η στασιμότητα, αλλά η αδυναμία της να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας και να κατανείμει δικαιότερα το παραγόμενο εισόδημα.

Οι θετικοί ρυθμοί ανάπτυξης οφείλονται στην επεκτατική δημοσιονομική πολιτική,

στα κονδύλια της ΕΕ και στα χαμηλά επιτόκια με τα οποία δανείζονται τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις μετά την είσοδό μας στην ΟΝΕ. Η Ελλάδα σήμερα συνδυάζει υψηλά δημοσιονομικά ελλείμματα και δημόσιο χρέος με θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Ακολουθούμε δηλαδή πολιτικές αντίθετες από αυτές που πρότεινε ο Κείνς όταν μια οικονομία βρίσκεται στην ανοδική φάση του κύκλου.

Επιπρόσθετα, το έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών έχει πλησιάσει το 14%. Αν υπήρχε το εθνικό νόμισμα θα είχαμε μεγάλη υποτίμηση. Σήμερα το έλλειμμα θα οδηγήσει σε υψηλή ανεργία εξαιτίας της απώλειας ανταγωνιστικότητας.

Ένας ασθενής διαγνώστηκε ότι έπασχε από καλπάζοντα καρκίνο. Ο θάνατος ήταν θέμα χρόνου και οι γιατροί ανακοίνωσαν ότι δεν μπορούσαν να κάνουν το παραμικρό. Ο ασθενής δεν έμεινε ικανοποιημένος από τη διάγνωση, ούτε ήταν διατεθειμένος να δεχτεί ότι δεν υπήρχε λύση. Κάλεσε λοιπόν τον γιο του και του ζήτησε να πάει στην Κούβα για να φέρει ένα φάρμακο που γινόταν από το δηλητήριο του σκορπιού. Ήταν απόλυτα πεπεισμένος ότι υπήρχε ελπίδα και αυτή σχε-

τιζόταν με αυτό το φάρμακο. Ο γιος αντιλαμβανόταν το αδιέξοδο του πατέρα, αλλά την ίδια στιγμή δεν μπορούσε να του αρνηθεί τη μόνη ελπίδα. Έτσι ξεκίνησε για την Κούβα αναπετώνοντας το ηθικό του πατέρα του. Μετά την επιστροφή, ο ασθενής αφού έκανε μερικές θεραπείες πέθανε. Ο σκορπιός από την Κούβα δεν μπόρεσε να αποτρέψει το μοιραίο.

Το συμπέρασμα: η Κεντροαριστερά μπορεί να επικαλείται τον Κείνς κάτω από την αφόρητη πίεση ενός απογοητευμένου εκλογικού κοινού και να τον παρουσιάζει ως την εναλλακτική κεντροαριστερή πρόταση σε συνθήκες παγκοσμιοποίησης. Όμως αυτό δεν μπορεί να αναιρέσει την πραγματικότητα, ότι για μια ανοικτή οικονομία μέλος μιας νομισματικής ένωσης οι κείνσιανές πολιτικές έχουν τόση θεραπευτική ισχύ για τη χωλαίνουσα οικονομία της - γιατί στην πραγματικότητα η οικονομία μας χωλαίνει αλλά δεν πάσχει από καρκίνο - όση και το φάρμακο του σκορπιού από την Κούβα για τους καρκινοπαθείς. Μπορεί να γίνουμε αρεστοί σε όσους αναζητούν ελπίδα, αλλά δεν θα καταφέρουμε να τους σώσουμε, όχι τουλάχιστον με τον Κείνς.

Το βήμα

23/04/08